

mellem de forskellige Prioritetshavere, hvorledes de vil ordne Forholdet, men naar en Mand har indladt sig paa at give en Andenprioritet i et industrielt Foretagende og udtrykkelig har betinget sig Oprykkingsret, efterhaanden som Førsteprioritet afdrages, og naar de Afdrag, der omtales i Førsteprioritetsobligationen, har Hjemmel i gældende Lov, forekommer det mig ganske vilkaarligt, om Lovgivningsmagten griber ind og siger til Debitor: De Afdrag fritager vi dig for at erlægge. Det er naturligvis meget rigtigt, at Kreditforeningen er ilde stillet med de nuværende strenge Amortisationsregler, men naar det tillades den at oprette nye Serier med nye og rimelige Amortisationsregler, forekommer det mig, hvad Lovgivningsmagten har gjort alt, hvad der kunde forlanges af den.

Indenrigsministeren (Rode): Overfor den sidste Bemærkning skal jeg tillade mig at fremhæve, at det ærede Medlem kan ikke være ubekendt med, at Opretelse af nye Serier ikke vil være til nogen Fordel for Foreningen, Oprettelse af nye Serier for denne Forening kan ikke antages at være saa gunstig som Fortsættelsen af de gamle.

Ordføreren (Johannes Pedersen): Med Hensyn til Pantesikkerheden har denne Kreditforening det samme Middel som de øvrige Kreditforeninger, nemlig de mindst femaarlige Eftersyn af Pantet; hvis Ledelsen af Kreditforeningen mener, at der er noget i Vejen med Hensyn til Pantets Vedligeholdelse, kan Eftersynet af Pantet foretages oftere, og den vedkommende kan tvinges til at afhjælpe de Mangler, der er til Stede. Det maa anses for tilstrækkeligt for at opnaa den nødvendige Vedligeholdelse og den fornødne Sikkerhed, og jeg tror, at et saadant Eftersyn og et saadant Paabud om Vedligeholdelse af Pantet er tilstrækkeligt for, at ogsaa Ejerne af Andenprioritet kan opnaa Sikkerhed. I Almindelighed ydes disse Andenprioriteter af Slægtninge eller af Bekendte, der giver dem under visse Forhold, hvor de ønsker at støtte den vedkommende. Og naar Pantet holdes i tilbørlig Stand, vil de i Almindelighed baade paa egne og paa Laantagerens Vegne være interesserede i, at han beholder Laanet, og at Pantet er sikkert. Er dette ikke Tilfældet, har der fundet Misligheder Sted med Hensyn til Vedligeholdelsen, løber Kreditor her den samme Risiko,

som enhver løber, naar han hjælper med et Laan ved Andenprioritet. Kreditor kan se sin Interesse truet ved Tab af Laanet, men den Risiko maa jo enhver løbe, som giver et Laan.

Kirk: Der er vistnok ikke Anledning til at forlænge Diskussionen ret meget. Det overrasker mig dog, at Ordføreren særlig har villet henpege paa, at det ofte var Slægtninge eller gode Venner, der giver Andenprioritet. Det kan godt være, men de maa i alt Fald have samme Ret som andre, der ikke er Slægtninge af vedkommende. Jeg maa i det hele fastholde, at man træder Indehaverne af Andenprioriteterne for nær i de Tilfælde, hvor de kan have betinget sig Oprykkingsretten efter den paa Ejendommen hvilende Gæld. Det er et Skraaplan, man kommer ind paa, og jeg er bange for, at det kan have betænkelige Følger.

Naar det ærede Medlem henviste til Eftersynet hvert 5te Aar, vil jeg dog henvende Opmærksomheden paa, at selv om industrielle Panter er nok saa godt vedligeholdte, kan der komme det Tidspunkt, hvor de ikke længere er moderne, Industrien er jo ogsaa underkastet Konjunktursvingninger paa en ganske anden Maade end f. Eks. Landejendomme, de er endvidere underkastede Verdensmarkedets Konkurrence og de Vanskeligheder, som Arbejdsforholdene kan medføre. Ogsaa af den Grund er det ikke tilstrækkeligt, at Pantet viser sig at være godt vedligeholdt.

Ordføreren (Johannes Pedersen): I saadanne Tilfælde, hvor et Pant kunde tænkes ikke at give tilstrækkelig Sikkerhed, kan man være overbevist om, at en Kreditforening ikke vil give et nyt Laan. Derfor har denne Betænkelse ikke noget at sige. Naar der gives et nyt Laan, er Bestyrelsen for Kreditforeningen klar over, at Pantet giver den tilstrækkelige Sikkerhed.

Hermed sluttede Forhandlingen.

§§ 1 og 2 (se Tillæg A. Sp. 5063)
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag til § 3 af et Mindretal (Hagbart Berg, N. P. Jensen, Kirk, Lillelund og Westergaard) (se Tillæg B. Sp. 117)

forkastedes med 65 Stemmer mod 28.